

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1302

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Daniela Miholić, protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-03/14-06/01, urbroj: 376-10/ŽK-14-1 (HP) od 22. prosinca 2014., u predmetu postupanja po odluci, u sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2015.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za oglašivanje ništavim rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-03/14-06/01, urbroj: 376-10/ŽK-14-1 (HP) od 22. prosinca 2014.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu radi oglašivanja ništavim u uvodu navedenog rješenja tuženika kojim se tužitelju nalaže da u zadanim rokovima i količinama iz Tablice 1. snimi i izradi geodetske elaborate za trase kabelske kanalizacije, kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i nadzemne kabele te snimi zauzeća postojećih zdenaca za vlastite kabele i kabele operatora korisnika za koje ima sklopljen ugovor o zajedničkom korištenju kabelske kanalizacije te da snimljeno u zadanim rokovima unese u on-line bazu podataka. Ujedno je naloženo tužitelju da na mjesečnoj razini dostavlja inspektoru elektroničkih komunikacija Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti izvješće o geodetski snimljenim i izrađenim geodetskim elaboratima za trase kabelske kanalizacije, kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i nadzemne kabele te snimljenim zauzećima postojećih zdenaca za vlastite kabele i kabele operatora korisnika za koje ima sklopljen ugovor o zajedničkom korištenju KK. Ovo sve pod prijetnjom novčane kazne propisane odredbom člankom 119. stavak 1. točka 3. i stavak 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

Upravni sud u Zagrebu svojim se rješenjem posl.broj: UsI-280/15 od 29. siječnja 2015. oglasio stvarno nenadležnim te tužbu ustupio ovom Sudu na nadležno rješavanje.

Tužitelj u tužbi navodi da temeljem odluke tuženika od 22. prosinca 2010. (klasa: 344-01/10-01/630, urbroj: 376-04-10-06), kao infrastrukturni operator omogućava tuženiku te svim zainteresiranim operatorima korisnicima on-line uvid u bazu podataka svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme sa svim prostornim podacima s kojim tužitelj trenutno raspolaže. Tako je putem aplikacije trenutno omogućen on-line pristup podacima kabelske kanalizacije i kabelskih zdenaca, te tehnička dokumentacija postojećeg stanja svake pojedine trase iz koje je vidljiv raspoloživ kapacitet izgrađene kabelske kanalizacije i njezino trenutno zauzeće. Ističe činjenicu da se radi o izrazitoj zemljopisnoj rasprostranjenosti elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađivana tijekom dugog vremenskog razdoblja te postoje mnogobrojne otegotne okolnosti za uspostavu cjelovite baze podataka. Upućuje na zakonodavni okvir koji je bio na snazi u doba intenzivne izgradnje telekomunikacijske kabelske infrastrukture i mreža u Republici Hrvatskoj, a koji je zahtijevao vođenje dokumentacije položaja infrastrukture u prostoru isključivo u papirnatom obliku i po standardima propisanim od

strane tijela za graditeljstvo te katastra zemljišta i katastra vodova, a što je za pojedine regije bilo neujednačeno. Radi se o gradnji infrastrukture od strane pravnog prednika tužitelja u najkraćem mogućem roku s manjkavom, a često puta i nepostojećom izvedbenom dokumentacijom. Upućuje na neujednačenost katastarskih i zemljišno-knjižnih podataka. Kako je kabelska elektronička komunikacijska infrastruktura i mreža građena kroz dugi vremenski period tijekom kojeg su važili različiti standardi izvođenja i dokumentiranja infrastrukture i mreža, a u međuvremenu su na snagu stupili danas važeći standardi koji nameću i omogućavaju daleko više standardne položajne točnosti i sadržaja tehničke dokumentacije elektroničke komunikacijske infrastrukture, to je svu dokumentaciju prije migracije u bazu prostornih podataka nužno sadržajem i formatom prilagoditi aktualnim. Navodi da postoji problematika ilegalnog korištenja sustava kabelske kanalizacije odnosno uvlačenje kabela od strane nepoznatog operatora bez znanja i odobrenja tužitelja. Tužitelju se priznaje status infrastrukturnog operatora tek po dokazivanju da je infrastruktura građena legalno (posjeduju uporabnu dozvolu) i da su za pripadni koridor riješeni imovinsko-pravni odnosi. Usprkos svim navedenim poteškoćama tužitelj kontinuirano radi na uspostavi cjelovite baze podataka elektroničke komunikacijske infrastrukture kako radi potrebe za uređenjem imovinsko-pravnih odnosa glede elektroničke komunikacijske infrastrukture i radi omogućavanja transparentnog korištenja iste od strane svih sudionika elektroničkog komunikacijskog tržišta. Od 2011. godine pa do danas uložio je iznos od 377.000.000,00 kuna. Kako uspostava cjelovite baze podataka zahtijeva velike resursne i financijske investicije to je na sastancima održanim s tuženikom raspravljano o dinamici i načinu provođenja projekta kojom prilikom je i dogovorena zajednička daljnja dinamika geodetskog snimanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i punjenja baze podataka tužitelja. Međutim, u međuvremenu je izostao partnerski dogovor pa je doneseno osporeno rješenje. Nadalje, tužitelj je podnio i prijedlog da se dopusti odgodni učinak tužbe temeljem odredbe članka 26. Zakona o upravnim sporovima. Ističe da su povrijeđene odredbe Zakona općem upravnom postupku odnosno članka 98. naročito stavka 2. i 5. istog. Nadalje inspektor se u uvodu rješenja poziva samo općenito na ovlaštenja iz članka 12. stavka 1. i članka 112. ZEK-a, međutim ostalo je nepoznato na temelju koje to točno pravne osnove inspektor crpi ovlaštenje za donošenje ovog rješenja. Dakle, obrazloženje rješenja je manjkavo jer ne sadrži sve dijelove propisane odredbom članka 98. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje jer iz rješenja nisu vidljive činjenice koje bi opravdale projekt u obuhvatu i zadanim rokovima te da je utvrđeno pravo stanje stvari onda bi proizašao zaključak da je ovdje nametnuta obveza koja je sama po sebi nemoguća bez povećanog višemilijunskog ulaganja tužitelja u 2015. godinu, pa rješenje predstavlja promjenu regulatornog okvira na početku poslovne godine tužitelja te je njegovo izvršenje nemoguće i tužitelju bi se napravila šteta. Predlaže da se osporeno rješenje oglasi ništavim.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je rješenje doneseno temeljem odredbe članka 12. ZEK-a koji omogućuje tuženiku da u okviru svoje nadležnosti obavlja poslove vođenja i redovnog obnavljanja baze podataka kao i temeljem članka 112. ZEK-a koji daje ovlaštenje inspektoru elektroničkih komunikacija da nadzire i pregleda elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu te naredi uklanjanje i drugih utvrđenih nepravilnosti, nedostataka ili propusta u primjeni Zakona. Inspektor je utvrdio da tužitelj nije postupio po odluci od 22. prosinca 2010. da se uspostavi baza podataka u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu Standardne ponude tužitelja a koju je tužitelj bio u obvezi izraditi i objaviti u roku od 45 dana od primitka odluke. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da rok koji je odredio inspektor elektroničkih komunikacija (30. lipnja 2015.) nije objektivan rok za uspostavu baze podataka jer je inspektor omogućio tužitelju da ipak ispuni svoju obvezu određenu odlukom i na taj način izbjegne novčanu kaznu. Navodi da rješenje sadrži sve elemente propisane odredbama Zakona o općem upravnom postupku. Glede prigovora tužitelja na nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje ističe da su isti prigovori neutemeljeni jer nakon što je inspektor utvrdio da tužitelj nije postupio po odluci zatražio je očitovanje tužitelja te je održan sastanak s predstavnicima tužitelja a sve u cilju kako bi se odredio primjeren rok za uspostavu baze podataka. Rok koji je predložio tužitelj da se baza podataka uspostavi do 2025. godine inspektor nije mogao prihvatiti s obzirom na činjenicu da je takav prijedlog očito usmjeren na izbjegavanje obveze koja je tužitelju nametnuta odlukom. Budući da je snimanje trasa koje je određeno prethodnim rješenjem inspektora od 30. travnja 2014. u velikoj mjeri izvršeno do 1. prosinca 2014. to je inspektoru bio objektivan okvir za utvrđenje buduće dinamike snimanja trasa zbog čega je i određen rok do 30. lipnja 2015. Naime, tužitelj je svoju obvezu morao ispuniti u 2011. godini kako je to određeno odlukom. Nadalje, tuženik ističe kako je osporenim rješenjem tužitelju naloženo sređivanje stanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme iz razloga širenja dostupnosti širokopojasne veze i uvođenja mreža visokih brzina te podupiranja usvajanja novih tehnologija i mreža za digitalno gospodarstvo sukladno